

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garman — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, în 17 Aprile.

Nici odată pacea europeană n'a stat pe base mai slabe, și aceste base nici când nu s'au clătinat mai tare ca și acuma.

Pericolul unui războiu se nălucesce lumii înspăimântat, și cel mai mic nor pe orizontul politic se consideră, că cuprinde în sine fulgerul, din care se va aprinde materia esplosibilă, care în abundență este încărcată pretutindenea.

În adevăr starea aceasta de nesiguranță cu greu se va mai putea susține, căci și cel mai neînsemnat incident se cualifică de motiv suficient pentru erumperea războiului, care numai în mod măestrît se mai amână. Dovada cea mai vie pentru nesiguranța în susținerea păcii europene este conflictul mai proaspet dintre Franța și Germania, afacerea Schnaebel, care abia începe a se limpezi, abia începe a împrăști îngrijirile popoarelor, cari doresc pacea pentru a-și putea vedea de afacerile lor de toată ziua.

Casul este cunoscut.

Un comisariu de graniță frances fu sedus să treacă pe teritoriul nemțesc, sub cuvântul de a pune la cămănt unele afaceri oficiale, aici cuvântul trântit în pămănt, pus în cătuși și pus la umbră în un oraș nemțesc, sub cuvântul, că a întreținut legături neertate cu acei cetățeni din Alsația și Lotaringia, cari nu sunt mulțumiți cu jugul german, și doresc reincorporarea la Franța.

Așa nu s'a prezentat cestiunea până scriem aceste și noi n'avem cuvântul pentru cari să nu o punem în această formă la apărarea cetitorilor nostri.

Acest cas a produs panică în toată lumea politică, deoarece s'a considerat de o provocare, care înăspriță prin diaristica din Paris, ușor putea produce demonstrațiuni antigermane, tare ușor putea produce un curent periculos pentru pacea cu măestrie susținută, și guvernului frances cu toată bunăvoința documentată până acuma de a susține pacea, să-i creze o pozițiune critică, așa, că el să nu mai fie în stare a ține opiniunea publică între marginile înțeleptei rezerve de până acuma.

Dacă am trăi între împregiurări normale, cazul cu conflictul, de care vorbim, nu ar mai fi produs o asemenea neliniște. Cunoscut lucrul adevărat că conflictele sunt lucruri obicinuite în lumea de astăzi, și ele în timpuri pacinice se reduc la adevărata lor importanță de caracter cu totul local. Așa s'ar fi întâmplat și în cazul concret, și lumea nu ar avea a se ocupa cu afacerea Schnaebel, ca cu o cauză celebră de o importanță europeană.

Situațiunea de astăzi însă nu este normală. Întreagă Europa de cătane stau cu pușca la picior. O detunătură numai și întreagă Europa este în flacări.

Purtarea organelor germane față cu comisariul frances a fost brutală, despre aceasta nime nu s'a îndoit dela începutul conflictului, și nu se mai îndoesce nici astăzi. Și dacă procederea granițelor germani era în Paris apărâtă cu asemenea brutalitate, atunci guvernul, cu greu le era dată posibilitatea, de a aplica convențiunile internaționale, cari fac posibilă deslegarea cestiunii pe cale pacinică. Opiniunea publică francesă însă și-a impus multă abnegațiune în tractarea acestei afaceri, și este meritul ei, că afacerea și-a luat cursul regulat prin tractarea ei pe cale diplomatică.

După scirile mai noue comisariul frances va fi eliberat din prinsoarea nemțescă. Aceasta se va face pe baza scrisorilor dela comisariul german, care a invitat pe colegul seu pe teritoriul german în afaceri oficiale. De aici se deduce, că comisariul frances a călcat teritoriul german în credința, că are a reprezenta pe guvernul seu la un stat, cu care el întreține legături de preținie.

Situațiunea europeană prin acest incident însă cu nimica nu s'a îmbunătățit. Din contră ea a mai mărit amărăciunea, cu care privesc francesii la măsurile drastice pentru înfrânarea francesilor din provinciile Alsația și Lotaringhia. Jarul deci deocamdată s'a ascuns sub spuză, și se așteaptă alt vânt pentru a pune în mișcare scânteile, cari ușor pot aprinde casele vecinilor, fie ele ori cât de bine apărare.

Sinodul archidieceșan.

Sedința IV, ținută la 15/27 Aprile a. c.

Sedința se deschide la 10 oare a. m.

Se cetesce protocolul sedinții premergătoare, și se autentică.

Se prezentează esibitele:

a) reprezentațiunea protopresb. I Droc, pentru un ajutoriu anual de 100 fl. la salariul învăț. din Mercurea;

b) rogarea comunei Tissa, pentru un ajutoriu pe seama scoalei.

Se predau comisiei petițiunare.

Deputatul Romul Crainic face următoarea propunere:

Deoarece în unele părți ale archidieceșei se țin târguri de țeară și de săptămână în Dumineci și sâr-

bători, ceea ce contribuie în mare măsură la slăbirea religiozității și a moralității poporului nostru de o parte, ear de alta la decadința materială,

Sinodul archidieceșan decide:

Se însărcinează consistoriul archidieceșan a interveni la înaltul guvern al țerei pentru cassarea târgurilor din zilele de Duminecă și serbători.

Se predă comisiei bisericesci.

La ordinea zilei se pune referada comisiei finanțiere.

Raportorul aceleia, Rubin Patia, referază asupra raportului general al consistoriului archidieceșan ca senat episcopesc, și cetindu-se propune: ca să se primească de basă pentru dezbateră specială.

Se primesce, și raportul se aclude la protocol.

Întrând în dezbateră specială a acestui raport comisiei propune: ca alinea 1, 2, 3 și 4 să se ia spre sciință.

Deputatul Ioan Hannia, referitoriu la actele nerolovite, accentuează lipsa urgentă a unui regulament pentru disciplina internatului seminarial, și atrăgând atențiunea Ven. sinod asupra acestei împrejurări propune: ca consistoriul să se însărcineze a rezolvi cât mai curând acest obiect.

Presidiul arată, că toate obiectele, ce intră la consistoriu preste tot și în special cele ce figurează aici ca nerolovite sunt de aceasta natură, dar sigur sunt motive ponderoase, că până astăzi nu s'au rezolvit, asigură însă pe Ven. sinod, că posibil cât mai îngrabă se vor rezolvi și aceste obiecte.

După aceste deslușiri,

Sinodul primesce propunerea comisiei.

Referitoriu la alinea a 5-a din raport, comisiei propune: ca reprezentațiunea către înaltul guvern în cestiunea tacei sidociale, care este încă neespedată, încă în decursul acestei sesiuni să se espedeze la locul competent.

Presidiul se vede îndemnat la acest punct a notifica Ven. sinod, că din cauza concurenței obiectelor tot de natură urgentă și ponderoasă, este adevărat, că reprezentațiunea amintită încă nu e espedată, și ori cât s'ar prezenta lucrul într'un colorit, ce e merit a-l înfățișa ca efucusul unei indolențe sau apatii necualificabile, în realitate nu e așa, pentru că dînsul nici când nu va grăbi cu rezolvirea unei cestiuni atât de importante, până când nu vrea cum-peni lucrul din toate punctele de vedere, ca astfel să poată avea și oareși cari speranțe, ca prezentat lucrul în formă corectă se și aibă efectul dorit, declară deci, că acest obiect — cel puțin nu sub responsabilitatea dînsului — în decursul acestei sesiuni

FOIȚA.

IMN ȘI ODĂ

dedicate Presânției Sale Părintelui Episcop al Caransebeșului **Ioan Popasul** la iubileul seu sacerdotal de 50 ani, 9 Martie 1887. De Zahariă Boiu jun.

IMN.

Sântă și de serbătoare!
Să cântăm și să strigăm,
Și c'un suflet și c'o gură,
Pre păstorul să-l laudăm.
Care turma risipită
De prin munți o adună,
Sub toiagul mântuirii,
La vieață o chemă.

Corul copiilor:

Păstorul să trăească ani mulți în fericire,
Și oile și miei să-i pască în iubire!
Cântarea noastră sboară la ceriuri pentru **El**,
Iubesce, bun părinte, poporul tinerel!

Eară templul în ruine
Să redic' — un Nou-Sion,
Și cuvântul, ce dă viață,
Ear resună din avioane!

Eară musele suave,
Cari lumina o iubesc,
P'a Bănatului verđi plaiuri
Vesele se regăsesc!

Corul bărbăților:

Păstorul să trăească ani mulți în fericire!
Cuvântul lui pētrunde la cerul mărire,
Renscere împloare un popor bărbat,
A Romei viță mare, sădită în Bănat.

Jumătatea unui secol

Domnului Tu ai servit,
Și credința strămoșască
Ne'ntinată o ai păzit.

Veselesce-te, sălțează,
Ca cel Simeon bătrân.

Când cuprinse mântuirea,
Ce-i trimise-al seu stăpân!

Corul bătrânilor:

Păstorul să trăească ani mulți în fericire,
A muncii sale fructe să guste'n adumbrire!
Cu vērsta numai este între bătrâni **Ioan**,
Dar sufletu-i e tiner, e suflet de Roman.

Corurile întrunite:

Păstorul să trăească ani mulți în fericire!
Cu turm' un trup și un suflet, iubire și iubire!
Un secol, o **Ioane**, plinească cursul Teu,
Prin faptele luminei mārind pre Dumneđu!

ODĂ.

I.

Colo'n Ardeal la meadăși
S'oglină maestoasă
A Tēmpei frunte de granit
În Bărsa unduloasă;
Acolo un picior de raiu,
Brașovul se estinde,
O mică lume de frumseți
În sinul seu cuprinde.

Acolo dar la anul **opt**
În lume puse pasul
Un prunc de buni părinți creștini,
Numit **Ioan Popasul**.
Băiatul crește încetișor,
Cum crește în munți stejarul,
Dar crește sigur și frumos
Cu vērsta și cu darul.

Acuși, acuși a terminat
Cu cartea românească,
Și trece'n sbor la cea mai grea
Nemțescă și grecească.
Deja cetesce Apostolul
Și cântă 'n psaltichie,
Și spune predica de rost,
Mînune! ce-o să fie?

Dar anii d' aur trec sburând,
Copilul este june,
Și la apus sciința sa
Alcărgă s'o 'ncunune.

nu se poate espeda, asigură însă pe Vener. sinod, că acest obiect l'are în evidență, și îndată ce i va fi posibil, se va espeda.

În urma acestor deslușiri raportorul comisiunii își modifică propunerea, ca în locul „încă în decursul acestei sesiuni” să se dică, „cât mai curând.”

Se primesce.

Aliniile 6, 7 și 8 din raport comisiunea propune: a-se lua spre știință cu aceea, ca biblioteca arhiepiscopalească să se aranjeze cât mai curând.

Se primesce.

Referitoriu la alineia despre starea tipografiei arhiepiscopale comisiunea având în vedere, că de atâta ani și pe lângă toate conclusele sinodale, nu se arată nici un rezultat, propune: să se esmită o anchetă de trei membri din sinodul, care pe speșele celor vinovați de neglijență să compue raționimile restante ale tipografiei și să scruteze starea tipografiei, având a face raport.

Presidiul declară, că raționimile sunt compuse, dar din cauza comulării agendelor în timpul din urmă, încât chiar în săptămâna patimilor și săptămâna luminată s'a ținut aproape în toate zilele ședințe consistoriale, aceste raționimii din lipsa de timp fizic n'a putut fi revădute, nici de comisiunea tipografiei nici din partea consistoriului, asigură însă, spre linișirea Ven. sinod, că tipografia arhiepiscopalească își continuă lucrarea sa în regulă; nu este în contra unei modalități de a se putea convinge Ven. sinod, despre adevărata stare a lucrului acestuia, nu poate însă pricepe practicabilitatea unei anchete cum ar fi ceea ce o propune comisiunea.

Raportorul R. Pația, ca membru totodată și al comisiunii sinodale, esmise pentru revederea raționimilor fondurilor arhiepiscopale, declară și densusul, că cercetând cu deamănuntul atât tipografia, cât și librăria arhiepiscopalească precum și magazinele de cărți, s'a convins, că lucrurile în partea cea mai mare se află în ordine mulțumitoare, și spre orientarea sinodului cetesce și unele date în acest respect, considerând însă, că aceasta afacere este de mare importanță pentru arhiepiscopalea noastră, și având în vedere responsabilitatea, ce o are sinodul față de interesele bisericești, considerând, că așternerea socotelor în mod neexplicabil se trăgănesc de atâta ani, susține propunerea comisiunii.

Deputatul Dr. Il. Pușcariu, chiar basat pe deslușirile dlui R. Pația ca membru al comisiunii sinodale, nu vede, că ar exista vre un pericol, ce ar reclama esmiterea anchetei propuse de comisiune, pentru aceea e în contra propunerii comisiunii.

Dep. E. Măcellariu, dorește a sci anumit motive, pentru cari nu s'a așternut aceste raționimii.

Presidiul asigură din nou, că i-a fost imposibil în concurența altor afaceri oficiale a concheta comisiunea tipografică, dar nu află cu cale a intra de astădată mai afund în desfășurarea situației.

Dacă sunt scăderi, cauza poate fi numai una din doue, adică: lipsa de bunăvoință sau imposibilitatea. Încât pentru cea dintâi poate încredința pe deplin pe Ven. sinod, că nici când, și nici într'o afacere bisericească nu i-a lipsit; încât pentru a doua impregiurare, cei cari au ocaziune a fi în imediata atingere cu densusul, se pot convinge despre neîntreupta sa ocupațiune.

În timpul din urmă a făcut multe experiențe triste, și astfel nu se va mira, dacă și incidentul din

cestiune se va folosi ca material în diaristica, căreia îi place alarmarea publicului.

Dep. I. de Preda ca membru al comisiunii tipografice de sine se înțelege, că în principiu nu poate fi în contra propunerii comisiunii, dar cu toate acestea nu o vede practicabilă din nici un punct de vedere, pentru aceea ar fi de părere, ca să se pună comisiunii tipografice un termen de 30 de zile, în care după încheierea sinodului, se aștearnă raționimile la consistoriu, sau ca consistoriul — ca autoritate superioară competentă — să se îndrumeze, a constringe pe comisiunea tipografică a-și așterne fără amânare raționimile.

Dep. P. Cosma declară, că a fost rezoluț a nu lua parte în discuțiunea acestei cestiuni, vede însă, că cestiunea se discută fără de nici un necs, ba se afirmă chiar lucruri neesacte. În continuu se accentuează, că de 10 ani nu s'ar fi așternut raționimile tipografice, pe când în realitate numai de doi ani nu sunt revădute raționimile.

Ce e rău și de regretat e, că tipografia de un timp incoace lucră cu perderi*). Pentru aceea face propunerea: ca acest obiect să se iee dela ordinea zilei, și comisiunea finanțiară să se îndrumeze, a lua privire în raționimile tipografice și apoi să raporteze asupra acestui obiect.

Punându-se la vot aceasta propunere, — se primesce.

Alinia a 10 și 11-a din raport, comisiunea propune a se lua spre știință

Dep. P. Cosma, nu se mulțemesce cu propunerea comisiunii, căci cutează a afirma, că sunt protopresbiterate, cari nici astăzi după aproape 20 de ani dela inaugurarea constituționalismului nu sunt organizate pe bazele stat. org. pentru aceea face propunerea: ca aceste alinii să se iee cu regret spre știință și se atrage atențiunea consistoriului la conclusele sinodale, ce există în aceasta privință.

Dep. I. Hannia susține, că aceasta stare anormală în cele mai multe casuri provene din prea puținul interes, ce-l desvoaltă în acest respect preoții în linia primă și protopresbiterii.

Dep. E. Brote din experiențele câștigate constată, că o parte din preoți și unii protopresbiteri se vede, că sunt de convingerea, că afacerea raționimilor cade cu totul în competența episcopiei, pe când epitropia este numai manipulantă averii bisericești, ear administrarea averii bisericești în linia primă compete comitetului parochial și apoi sinodului parochial, ear parochul este președintele sinodului parochial și membru natural al comitetului parochial, și astfel densusul sub ori ce impregiurare fără indială este responsabil, pentru corespunșătoarea sau necorespunșătoarea administrare a averii bisericești.

Sinodul primesce propunerea comisiunii.

Aliniile a 12, 13 și 14 din raport comisiunea propune: a se lua spre știință, și consistoriul se însărcinează a veni pe sesiunea proesimă cu raport despre aceste afaceri.

Se primesce.

Aliniile 15, 16, 17, 18, 19 și 20 din raport comisiunea propune: să se iee spre știință.

Se primesce.

*) Aceasta încă și are cauza, tot cam între noi.

Red.

Alinea a 21-a din raport comisiunea propune: a se lua cu plăcere spre știință.

Se primesce.

Ședința se încheie la 1 oară d. m., anunțându-se ședința procsimă pe mâne la 10 oare a. m. La ordinea zilei rapoartele comisiunilor.

Ședința a V-a, ținută la 16/28 Aprile.

Ședința se deschide la 10 oare a. m.

Se cetesce protocolul ședinții premergătoare și Se autentică.

Presidiul prezentează răspunsul telegrafic al Alteții Sale arhiducelui Albrecht, la felicitarea sinodului din ședința a II-a, de următorul cuprins:

„Preasânșiei Voastre arhiepiscopalești și celorlalți participanși la sinod mulțămăta mea cea mai deobligată pentru felicitările, ce mi le-ați trimis.”

Sinodul între entusiastice strigări de „să trăească” cu plăcere ia la cunoștință acest răspuns, și decide a se induce la protocol în întreaga estensiune.

Se prezentează esibilele:

a) cererea deputatului sinodal Dr. Absolon Todea pentru concediu pe întreaga sesiune din cauze familiare;

b) cererea deputatului George Dănilă pentru concediu pe întreaga sesiune din cauză sanitară;

c) cererea deputatului Alecsiu Olariu pentru concediu pe întreaga sesiune din cauza ocupațiunilor oficiale.

Concediile cerute se acordă.

Se mai prezentează esibitul:

Raportul consist. archid., despre fundațiunea „Andronic” și folosirea venitului ei pe anul 1886.

Se predă comisiunii finanțiare.

De asemenea se prezentează esibitul:

Raportul cons. archid., prin care se propune ca arhivarului consistorial I. Reou, să se voteze un adaus anual de 200 fl. la salariul seu.

Se predă comisiunii organizătoare.

Se prezentează esibilele:

a) rugarea Elisabetei Cucuian din Inuri, în cauza ei divorțială;

b) rugarea mai multor locuitori din Vințul de jos, pentru cumpărarea unui loc spre scopul zidirii bisericești;

c) rugarea parochului Nic. Berariu pentru ajutoriu, eventual pentru a abdice de parochie;

d) rugarea parochului Nicolau Florea din Risca pentru ajutoriu;

e) rugarea mai multor parocheni din Petea de Câmpie contra preoților I. Vătășan sen. și iun.;

f) rugarea lui Vas. Chelemen din Chebelea în cauza lui divorțială;

g) rugarea lui I. Rohan din Galați pentru un ajutoriu, pentru ajutoarea familiei păgubite prin foc. Se predau comisiunii petiționare.

Deputatul Augustin Nicoara face următoarea interpelare: *)

„Întelapățiune, adresată cătră Înalt Prea Sântia Sa părintele metropolit Miron Romanul cu privire la distribuirea ajutoarelor din fundațiunea Șaguna.

1. Are cunoștință Înaltul presidiu al fundațiunei Șaguna, cumcă ajutoarele votate de comisiunea administrativă a fundațiunei Șagunaene la anul 1883 și anume 3204 fl. pentru biserice, ear 1602 fl. pentru scoalele sêrace; — la 1884 2740 fl. pentru biserice,

*) Se publică în forma ei originală.

Red.

Da, ca albina prin câmpii
Săltând din floare 'n floare,
Adună 'n suflet primitor
A muselor odoare.

Și când re'ntoarce ca bărbat
La vatra părintească,
Biserica c'un lung suspin
Îl chiamă s'o servească.
Căci vai! sirmana protrăgea
Vieața sa 'n sclăvie
Sub sarcini, lipse, umiliri,
Nici moartă, dar nici vie.

Vai, steaua ei la răsărit
S'a fost ascuns în ceață,
Ba însuși soarele, părea,
Smolise a sa față,
Căci noaptea, noaptea cea mai grea,
Abisul suferinții.
E, carea ține p'un popor
În jugul nesciinței!

El n'are d'albe sêrbători,
Cari sufletul avântă,
Ci îmbrâncese sub poveri,
Și blastemă, nu cântă.
Și jugul greu și tot mai greu,
Ce i-l impun tiranii,
Î-l moscenesc din neam în neam
Fii și nepoți — sirmanii!

Pân'colo sus, unde s'arunc
Ai lumii sorți în urne,
De lume mai presus — se fac
Conșilii — adânci, nocturne;

Și Tatăl Sânt, care-a creat
Pe om la libertate,
Desleagă jugul c'un cuvânt
De grații nesecate.

II.

Eată ceriul se 'nserină, și d'odată se ivesce
O pleiadă d'albe stele, ce vederile-ți răpesc!
Ele cresc și cresc în flacări, ca diamanții străluciți
În coroana unui rege; toți, ce-i vîd, rêmên uimiți.

Și ca steaua din legenda sacră, ce pe Magi conduse
La al mântuirii leagăn, și apoi numai apuse,
Astfel stă pleiada noastră în splendoare neclintit,
Unde șed nepoții Romei, transplantați la răsărit.

Laurian, Cipariu scrutează ale limbei vechi isvoare,
Maiorescu caută frații risipiți printre popoare;
Barițiu mințile deșteaptă, ear Bărnuz cel chibzuit
Ale dreptului origini chiar în fire le-a găsit;

Murășan lovesce lira, și din stânci în stânci Carpații
Întrunesc din patru unghiuri pe toți frații, 'nstrăinații
Eară Tu, părinte bune, cu al crucei viu cuvânt
Chemă poporul la 'nălțime și-l ridici dela pământ.

Eliad și Lazăr saltă p'ale nemuririi plaiuri,
Șincai, Maior cu dulceață recunosc a Voastre graiuri;
De acum nu mai e teamă, că românul va perî,
Când din neam în neam, o Doamne, fi trimiți astfel de fii!

Românimea se deșteaptă. Cum sculase Salvatoriul
Pe pretenul seu Lazăr, în uimire stând poporul,
Vocea Voastr'o chiam'afară din mormântul secular,
Întru care o ținuse un destin amar, amar.

Și precum dup'o mănoasă ploae pajiștea 'nverdesce,
Și câmpia și colina înflorește și 'nrodesce.
Prinși și tu, o fia Romei, a via și a lucra,
Altă soarte 'ntre popoare, deamă ție, a-ți crea.
Templele rêsun d'odată de străbună melodie,
Ton cu ton se 'ngeminează într'o dulce armonie;
Toți, ce-aud cântarea nouă, stau, ascultă, se uimesc,
„Ceasta-i nația 'n cădere? cesta-i neamul românesc?”
Scoalele se'nalță șiruri, ele, sacrele focare,
Unde ard, ca focul Vestei, candelile secolare,
Ca să nu se mai re'ntoarcă nopți ca cele din trecut,
Și pământul să-l înnece al sclăviei idol mut.
Eară Tu, fiul luminei, forțele unind spre bine,
Ai zidit un far puternic diua, noaptea să lumine;
De departe călătorii vede focul lui dorit,
Căci din Bârsa până'n Tisa seamăn sieși n'a găsit!
Și când pronia cerească în noianul grației sele,
Ne trimise meteorul, stele a 'ntruni cu stele,
Pe păstoriul cel mai mare, pe **gigantele Andreiu**,
Tu, ai fost din cei mai intimi, mai probați campioni ai sei.
Bucură-Te dar și saltă, o bêtâne venerate,
Căci î-ți vești cu 'mbelșugare astăzi holdele 'nspicate;
A poporului iubire o-ai purtat în peptul Teu,
Și iubire pe iubire el î-ți dă din sinul seu.

III.

O Caransebeș, care 'n ruine
Plânșezi de secolii nemângăiat,
Căci ale tale zile senine
Nori grei și negri le-au fost curmat:

Tu, biet orfane, e fără mamă
Prin uși străine milă cereai,
Și nime 'n lume nu-ți ținea seamă
Și să-ți pleci capul loc nu aveai;

ear 1370 fl. 25 cr. pentru scoale, la 1885 3241 fl. pentru biserice, ear 1620 fl. 50 cr. pentru scoale serace, la anul 1886, 3384 fl. pentru biserice, ear 1692 fl. pentru scoale sërare, cumcã toate aceste ajutoare votate — precum areatã actele sinodali — o sumã cam de 18,853 fl. de loc nu s'au distribuit?

Are consistoriul scire oficialã despre votarea acestor ajutoare și anume: avut'o cunoscintã oficialã la anul 1883, 1884, 1885 și 1886, când sau votat aceste ajutoare?

2. Convins este Înaltul presidiu despre tristele urmãri ale acestei trãgãnãri față cu biserica și scoala noastrã?

3. Cari sunt *cauzele* trãgãnãri: și ce mijloace a întreprins Înaltul Presidiu, pentru ca cererile pentru ajutoare din anii 1883 pãnã 1886 stante sesiune sã fie expedate, și asignarea la cassa archidieceșanã fãcutã spre a face cu putințã imediatã ridicare a banilor?

4. Ce dispozițiuni a luat Înaltul presidiu al comisiunii administrative Șagunaene, ce dispozițiuni a luat Înaltul presidiu al consistoriului archidieceșan și ce garanțã ne dã Înalt Prea Sãnția Voastrã, ca arhiepiscopul nostru, cumcã trãgãnãri nu vor mai obveni, biserica și scoala noastrã, preste tot nu va mai pãtimi, organele ei centrale vor funcționa regulat?

5. Cum sã împacã procederea nepuneri în activitate a funcțiunii Șaguna-ene cu intențiunile marelui fundator?

Rãspunsul presidiului la aceasta interpelare și raportul despre continuarea ședinții, din lipsa de spațiu, vor urma în Nr. procsim.

Nr. 2230 epitr.

Raport general

al consistoriului archidieceșan ca senat epitropesc.

Venerabil sinod archidieceșan!

Senatul epitropesc a ținut în decursul anului 1886, 47 ședințe, dintre cari 43 ordinare. În resortul acestui senat s'au împãrțit 2000 de acte, dintre cari la 4 Aprile a. c. au rãmas neresolvate 4 numeri și anume: Nr. 3978, Statutele fundațiunii Juga din Brașov, Nr. 6200 rațiociniul comunei Brașov-Scheiu pe anul 1883, Nr. 7044, administrarea pãdurei din Ciubanca și Nr. 7377, regulamentul internatului seminariului Andreian.

Ceeace privesce administrațiunea fondurilor și fundațiunilor archidieceșane s'a efectuit, precum se va putea convinge Venerabilul sinod din rapoartele speciale așternute, o schimbare însemnatã a valorilor, convertindu-se partea cea mai mare a bonurilor rurale în scrisuri fonciare; aceasta conversiune s'a fãcut atãt în interesul siguranței, cãt și rentabilitãții averei. Puținele acuirãri de realitãți, ce s'au realizat în decursul anului, de fonduri și fundațiunile archidieceșane a avut mai mult scopul a veni într'ajutoriu corporațiunilor noastre bisericesci la provederea lor cu edificii corãspundãtoare și trebuincioase. Așa s'au cumpãrat unele parțele de pãmânt în comuna Buzd, pentru a fi rãscumpãrate de comuna bisericescã pe seama ei prin anuitãți mici. De asemenea s'au cumpãrat în Elisabetopole o casã de peatrã la loc de frunte, în comuna Cața o casã de peatrã pentru a servi de scoalã, în Ilia-Murãșanã o casã de peatrã la loc potrivit pentru a servi de casã protopresbiteralã.

Comuna Sighișoara s'a ajutat prin un împrumut hipotecar amortisabil la acuirea unei dintre cele mai bune și mai

O Caransebeș, ruga-ți cu jale
La înãlțime a strãbãtut. —
Termin' acuma plãnese Tale,
Dina de grații Ți-a apãrut!

Eatã bãrbatul vine la Tine,
Care se curme lungu-Ți suspin,
Blãnd și puternic, cum se cuvine,
Celui ce ceriul i-a dat destin.

Eatã pãstorul, din pribegire
Pe ai sei umeri Țe-a adunat,
Cu a sa vieață din amorțire
Suflet din suflet Ți-a însuflat!

Rãdã luminei sã respãndesce
Preste ale tale mãndre câmpii;
Templul se 'nalțã, crucea luceșce, —
Întru aceasta vei birui!

Fii Ței cãtã earbã și frunđã,
Ca turtureaua cuib și-au aflat;
N'au sã mai piarã, n'au sã s'ascunđã,
Au un pãrinte adevãrat!

O Caransebeș, Tu din ruine,
Astãdi al nostru vesel Sion,
Sus, Țe gãtesce, cum sci mai bine,
'Nalțã la ceriuri vers multison!

Al Teu pãrinte astãdi plinesce
Un semisecol Domnului seu;
Vinã, grãbesce, adu-i ficesce
Adu-i tributul simțului Teu!

Mulți ani Ioan, dar sã ne trãiascã
Rugile noastre umile sbor:
Secolul, Doamne, dã sã-l plinescã
Tot una turmã și un pãstoriu!

„Foia diecesanã.”

frumoase case în orașul Sighișoara pentru a servi de edificiu școlar. La toate aceste cumpãrãri însã s'a avut în vedere și interesele fondului cumpãrãtoriu.

Din ajutoarele votate din venitele fondului Rudolfin pentru ajutorarea clerului archidieceșan s'a cumpãrat porțiuni canonice în comunele Turda și Cãrna.

Conform concludusului venerabilului sinod de sub Nr. 88 ex 1886 tacsã sidocsialã s'a urcat cu 1 Ianuarie a. c. dela 5 1/2 cr. la 10 cr. v. a. pentru fie-care contribuabil. De asemenea s'au fãcut pașii de lipsã pentru statorirea cifrei esacte a pretensiunii erariului față cu fondul sidocsial și a stabilirei listei contribuabililor.

Legatul fericitului arhiepiscop și metropolit Andreiu Șaguna s'a predat în administrarea consistoriului metropolitan.

Cu privire la biblioteca archidieceșanã senatul a luat dispozițiuni pentru procurarea dulapelor necesare, în care se vor aședa în decursul anului curent cãrțile.

Despre starea tipografiei archidieceșane nici de astãdatã nu putem raporta, neavând dela comisiunea administrativã a tipografiei datele necesare.

Averea archidieceșanã s'a scontrat în decursul anului în douã rënduri prin o comisiune de trei și conform rapoartelor acestei comisiuni s'au gãsit toate în deplinã regulã.

Revisiunea rațiociniilor corporațiunilor bisericesci din archidieceșã nu progeseazã în mãsura, în care cu drept cuvânt s'ar putea aștepta. Pe anul 1883 lipsesc așa de multe rațiocinii dela comune, cari pe la anul 1882 au venit în rënd, încãt nu s'a putut pãnã în prezent încheia sumariile protopresbiteratelor pe anul 1883

Astfel consistoriul nici nu poate așterne Venerabilului sinod conspectul îndatinat despre starea averilor în archidieceșã pe anul 1883. Se vor aplica mijloace aspre pentru a introduce o regularitate în compunerea și așternerea rațiociniilor la corporațiunile, ce stau sub controla consistoriului; ear dacã aceste mãsuri nu vor fi însoțite de rezultat dorit, se vor așterne Venerabilului sinod propuneri speciale în aceasta privințã.

Cu cestiunea asigurãrii averilor în contra focului senatul s'a ocupat și în decursul acestui an, însã fãrã a ajunge la stabilirea principiilor, dupã cari ar fi a se îndeplini asigurarea.

Pentru a putea controla, dacã averea imobilã a corporațiunilor bisericesci din archidieceșã este corect indusã în protocoalele cãrților funduare s'au luat mãsurile de lipsã. Deși termenul pentru așternerea rapoartelor protopresbiterale a fost astfel ficsat, ca consistoriul se poatã așterne Venerabilului sinod încã pentru aceastã sesiune raportul seu în afacerea protocoalelor funduare, totuși, lipsind încã din mai multe protopresbiterate rapoartele, acest raport se va putea presenta Venerabilului sinod numai la sesiunea procsimã.

Și cu privire la pãdurile, ce se aflã în posesiunea bisericesci, senatul a fãcut dispozițiuni ca acele sã se administreze conform legii silvanale și a introdus o controlã corãspundãtoare.

În decursul acestui an în comunele bisericesci Budilla, Marcoș, Comolãu, Sighișoara, Geoagiul de sus, Briznic, Pianul de sus, Recãstia, Popești, B. Bistrița, Cetatea de baltã, Gãrbova superioarã, Craiva și Ciceu Poiana s'au investit o parte a capitalului lor în imobiliile mai mari și mici.

Vinderi de imobiliile s'au efectuit din partea comunitãților bisericesci: Agostin, Predeal, Ocna, Sebeș, Noerich, Brașov-Scheiu, Cãlãțele și Cetatea de baltã.

Parte s'a început, parte s'a terminat biserici noi în comunele: Ida-mare, Șona, Albac, Boiu-mare, Bundorf, Cetatea de baltã, Gurariu, Mãnãrãu, Arpatac, Lisa, Galați și Țelina.

Edificii școlare noi respective adaptate s'a ridicat în comunele: Cacova, Dobãrlãu, Tãrlungeni, Retisdorf Ungra, Mãgherușul-sãșesc, Feleag, Roșia-montanã și Daia-romãnã.

Casã parochialã nouã numai în comuna Bucium-Poieni s'a zidit.

Averile școlare ale comunelor din Valea Bãrgãului, ce aparțin archidieceșei, administrate pãnã aci împreunã cu fondurile grãnițãresci din Nãșeud, s'au separat de aceste, și se administreazã acum de un comitet școlar în Prundul Bãrgãului.

Amintim în fine, cã fericitii Ioan Cloaje din Boița și protopresbiterul și asesorul consistorial onorariu Iosif Barac au lãsat legate însemnate în favorul bisericesci.

Din ședința consistoriului archidieceșan, ca senat epitropesc, ținutã în Sibiu la 4 Aprile, 1887.

Miron Romanul m. p.,

arhiepiscop.

Nicanor Frateșiu m. p.,

secretar.

Apel.

În 22 Aprile a. c. st. n. pe la 1 oarã dupã prãnd s'a escatu în comuna Galați de lângã Fãgãraș în țara Oltului, un incendiu, care nutrit de un vânt vehement, nu în mai mult ca în 2 oare, a prefãcut în cenușe casele de locuit, clãdirile economice și tot ce s'a aflat în acestea dela 128 de gazde, astfel încãt 580 de suflete — toți romãni — au rãmas sub ceriul liber și lipsiți de toate cele trebuincioase. Miseria acestor nenorociți cari au suferit o daunã la 50,000 fl. v. a. este nedescriptibilã și aspectul, ce-l dã comuna arsã și miserii ei locuitori, este sfãșietor

de inimã. Pentru de a putea contribui cãt de puțin întru alinarea suferințelor acestor nenorociți, s'a constituit subsemnatul comitet, spre a aduna ajutoare în favoarea acelora.

Apelãm deci la toți creștinii buni, și în prima linie la onoratul public român, ca sã vie în ajutorarea acestora, cu cãt le va fi posibil si-i va lãsa inima; ear pe P. T. dvoastrã vã rogãm, sã binevoiți a aduna ajutoare dela cunoscuți și în cercul comunicațiunii d-voastre, și banii sau alte ajutoare adunate, sã binevoiți a le trimite la adresa președintelui acestui comitet Ioan Turcu, protonotar comitatens în Fãgãraș.*)

Ioan Turcu, președinte; George Pãcalã, primariu; Emiliu Pop, notariu cerc.; Nicolau Aron, preotul locului; ca notariu.; Petru Marhao, inv.; Ioan Aron, și Ioan Bãrghișan, membrii.

Varietãți.

* Maj. Sa a decorat pe Ministrul de esterne Kalnoky, pe ministrul de rãboiu Byland, pe generalul de cavalerie Pejacevich, pe contele Szécseny, pe bar. Senyei și pe maresalul Windischgraetz cu ordinul „Velerul de aur.”

* (Jubileul Archiducelui Albrecht.) Bravul bãrbat, care a condus armata austriacã la victorii ș'a serbat iubileul de 60 de ani, de când a intrat în serviciul militar. Cu toate cã iubilantul a dorit, ca festivitatea sã fie liniștitã, vienezii entusiasmați au dat serbãrii un caracter imponent. Sirma telegraficã aduse felicitãri din toate parțile, unde Alteța s'a a fost cunoscut. Maj. Sa monarhul a fost cel dintãiu, care a sosit la palatul archiducelui; principele de coroanã, archiduci și archiducese au venit anume în Viena pentru d'a felicita pe bravul maresal; afarã de acestea o mulțime de deputațiuni din și afarã din capitalã, au adus iubilantului mulțumiri pentru serviciile, ce le a adus monarchiei mai bine de o jumãtate de secol. Cu ocaziunea acestei serbãri s'a publicat urmãtorul ordin de Ți pentru armatã.

D-nul vãrul meu, maresalul Archiducele Albrecht, inspectorul general al armatei își serbeazã festivitatea iubileului de 60 de ani, de când e în armatã. Cu prilejul acesta atãt de îmbucurãtor pentru Mine și pentru armata mea, am adresat Alteții Sale urmãtorul autograf, ce pretind ca sã se facã cunoscut în mod corespondãtor întregii Mele armate:

Stimate Dle Vãr, Maresal Archiduce Albrecht!
Alteța Voastrã serbeazã astãdi în tãrie, voințã neînfrãntã, și în toatã vigoarea aniversarea a 60, de când sunteți în armatã.

Eu și cu Mine armata Mea, carea o ați condus adesea la victorie și glorie, ne împertășim cu inima plinã de bucurie și adãnc mișcați de aceastã festivitate rarã și însuflețitoare.

În toate fazele vieții Voastre mult mișcatã ați fost modelul cel mai excelent al celui mai probat patriotism și cu plãcere 'mi aduc aminte de faptele Voastre strãlucite, de devotamentul vostru nobil cãtrã persoana și armata Mea.

Numele Vostru serbãtorit va încorona în vecinicie glorioasele pagini ale istoriei patriei; neuitate vor rãmãne iubirea și îngrijirea Voastrã plinã de jertfe pentru membrii armatei

Ast-fel cu cea mai mare mulțumitã aduc Alteții Voastre cele mai cordiale felicitãri ale Mele la serbarea de astãdi și tot d'odată îmbucurãtoarea credințã, cã prin grația Atotputernicului sã trãiți pentru Mine și pentru armata Mea încã un lung șir de ani.

Viena, 25 April, 1887.

Francisc Iosif. m. p.

* (Principele de coroanã Rudolf, Dr. în filosofie.) Cu ocaziunea deschiderei solemnele a noului edificiu de universitate din Cracovia senatul academic a hotãrit ca pe baza prestațiunilor științifice sã ofere principelui de coroanã diploma doctor de onoare în filosofie. Dupã cum se telegrafeazã din Viena, principele ș'a exprimat bucuria sa cãtrã rectorul universitar contele Stanislau Tarnovski pentru distincțiunea, ce-i a o arãtat scoala superioarã din Cracovia.

*) Ofertele marinimoase se primesc și la redacțiunea noastrã, și se vor cuita publice. Red.

Medicina mea casnicã. (Szepeș-Sörgö. (Ungaria)

Stimab. Domn! Pilurile Dvoastrã, așa numite pilurile de Svițera ale farmacistului R. Brandt, estra-ordinar de bune, m'au eliberat deja cu totul de baterea inimei și de resuflarea grea, pentru care ve exprim mulțumirea mea. Me grãbesc a recamanda și altora leacul bun al dvoastre. Eu însu-mi 'l mai folosesc dupã modelul prescriș. Cu tot respectul me semnez al D-Tale Adolf Egermann, ospetariu. Pilurile de Svițera ale farmacistului R. Brandt costã o schatue 70 cr. în farmacii; se atrage atențiunea asupra crucii albe în pãmânt roșu, cu iscãlitura R. Brandt.

Nr. 127

[1583] 2-3

CONCURS.

La scoalele medii rom. gr. or. din Braşov este de ocupat dela 1-ma Septembrie anul scolar 1887/8 un post de profesor secundar de muzica vocală pentru gimnasiu, scoala comercială şi reală şi la clasele IV şi V de fete.

Cu acest post este împreunat şi oficiul de instrutoriu şi conducătoriu al corului Bisericei rom. ort. res. dela St. Nicolae din Braşov.

Pentru ocuparea acestui post se escrie concurs cu termen până la 20 Maiu (1 Iunie) 1887.

Concurenţii vor adresa petiţiunile lor către subscria Eforia scolară, instruite cu documentele:

a) că sunt de naţionalitate români şi de religie gr. orientală;

b) că au purtare morală şi politică bună;

c) că sunt sănătoşi;

d) să producă testimoniu despre absolvirea cursului la vreun conservator de muzică, sau că posedă cunoştinţe temeinice din muzica vocală şi instrumentală.

Emolumentele sunt:

Pentru postul de profesor de muzică vocală la scoale, salariu anual

de 500 fl. v. a. şi pentru postul de instrutoriu şi conducătoriu al corului bisericesc salariu anual de 600 fl. v. a. şi 50 fl. pentru Note.

În fine au să dechiare toţi concurenţii în petiţiunile lor, că se vor supune necondiţionat regulamentelor şi dispoziţiunilor în vigoare prezente şi viitoare a le institutului nostru, precum şi instrucţiunii relative la postul de conducătoriu al corului bisericesc.

Braşov, 8 Aprile, 1887.

Eforia scoalelor centrale române ort. răsăritene Braşov.

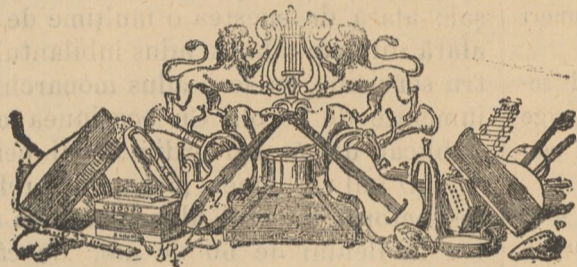
N. Strevoiu,
v. preş.

Anunt

cătră onorata preoţime gr. or.

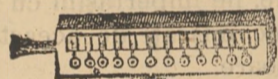
Subscrisul are onoare a recomanda pe lângă sortimentul de mărfuri diferite şi un sortiment de **materii pentru reverenţi** în preţ dela 30 fl. v. a. — până la 60 fl. v. a. — apoi **brăne vinete** şi **roşii** cu preţuri moderate.

[1587] 1-2 Grigorie Mateiu.

**Sternberg Armin**

Fabrică pentru instrumente musicale, Budapesta VII Bezirk, Kerepesi-ut Nr. 36.

Fabricaţiune şi mare magazin de instrumente cordale, pentru batere şi suflare, numai de calitate escelentă.

**Nou! flauta-harmonică**

cu 12 clape, tonuri foarte încântătoare, pentru ori-cine, tiner ori bătrân, îndată poate cânta. **Preţul 2 fl.**

Mare magazin de Ariston, Xiophon, Orpheus, Symphonion cu notele lor. Reparaturile se efectuează iute, bine şi efin. Instrumente vechi se cumperă. Cataloge mari, ilustrate cu circa 300 de ilustraţiuni la cerere se trimite gratis şi franco. Pentru harmonică şi harmonium Preţ-curante separate cu ilustraţiuni.

[1582] 2-20

**Medicament**

pentru

boala de fungie,

tuberculoasă (oftică), astmă (respiraţiune), catar cronic de plumâni etc. prin

Ecshalaţiune de gas (cu ajutoriul injecţiunii rectale).

Necredutul, idealul admirabil şi nerealisabil al medicilor, se poate efectui sigur şi de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur şi admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, şi cari se legitimează prin prescriptele medicale prezente din şi afară din ţeară:

„Adeseori chiar după trei întrebuinţări a ecshalaţiunii de gas cu ajutoriul injecţiunii rectale pere: tusea, frigurile, scuiparea, (flegma) şi mirosul greu de sudoare. Greutatea corpului se sporesce pe septemână cu 1/2—1 kilogram. Paţientul se vindecă şi şi poate ear începe activitatea obositoare a vieţii.

„La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebuinţarea ecshalaţiunii de gas, i-se dă un indem pentru respiraţiune. La întrebuinţarea mai departe a curei nu se mai repeţesc atacurile.“ Chiar şi coardele vocale distrucate şi plumâna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pacienţi în ultimul stadiu al tuberculoasei s'au mântuit toţi de tot prin mijlocirea injecţiunii de gas.

Precum în cele mai mari spitalluri din lume, astfel şi în **spitalul imperial reg. comun din Viena** află aparatul ecshalaţiunii de gas cea mai mare întrebuinţare. — Atestatele celor vindecaţi o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalaţiunii de gas (injecţiunii-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucţiunea întrebuinţării pentru medici; şi pentru întrebuinţarea însaşi a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru **8 fl.** şi **30 cr.** pentru pachetare, cu bani gata sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu molestează şi nici nu strică.

[1588] 1-50

Nr. 5274/1887.

[1586] 1-3

v. c.

Publicaţiune.

În sensul §-lui 191 din legea despre dreptul de apă (art. XXIII: 1885) provoc **pe toţi acei proprietari de construcţiuni de apă şi de drepturi de folosiri de apă existente în teritoriul comitatului Sibiuu**, cari la publicaţiunea din 30 Novembre 1886, Nr. 8765, până la finea lui Martie 1887 nu-şi au insinuat concesionile privitoare la drepturile lor respective dovedile despre folosirea de 20 ani neconturbată, ca **în termen de 6 luni, adecă până inclusive în 26 Octomvrie 1887** să suplice pentru concesionie, căci la din contră drepturile lor se vor privi de sterse şi des-

pre construcţiunile lor va dispune autoritatea.

Se observă, că suplicile pentru căştigarea concesionilor şi celelalte scripte sunt în sensul §-lui 191 al. 2 din legea despre dreptul de apă **scutite** de timbru şi com-petinţă

Îndatorirea de a suplica pentru concesionie se estinde asupra proprietarilor tuturor construcţiunilor de apă supuse concesionării; deci asupra întreprinderilor de irigare, de dreuare, de apărare în contra imendărilor, de industrie; mai departe asupra apaductelor publice şi private, asupra canalurilor publice şi private, asupra stavelor (gaturilor) de apărare şi asupra jil-pelor.

Sibiuu, 26 Aprile, 1887.

Vice-comitele comitatului Sibiuu:

Gustav Thalmann.

Domnului Fragner, Praga!

Cred că e datoră mea a ve înştiinţa că de doi ani întrebuinţez preparatul d-voastre *balsam de viaţă al D-rului Rosa*, care în călătoriile mele, în diferite clime, are o influinţă binefăcătoare. Ve rog deci a-mi trimite patru sticle mari la Semlin. Proxima mea călătorie va fi la Vidin, Giurgiu şi Galaţi, unde *balsamul Dr. Rosa* 'mi e indispensabil.

Cu profund respect **Toma Turinaz.**

Conducător la societatea navigaţiunii pe Dunăre, la Semlin.

Mijloc grabnic şi sigur pentru boale de stomach şi consecinţele lor.

Conservarea sănătăţii

se bazează numai pe **conservarea şi promoţiunea unei digestiuni bune**, căci aceasta este condiţia fundamentală a sănătăţii şi a unei stări corporale şi spirituale. Cel mai bun medicament de casă pentru regularea misturii spre a obţine o compoziţie de sânge adevărat, pentru depărtarea părţilor sângelui stricat şi rău, este **mult cunoscutul şi plăcutul**

Balsamul de viaţă al Drului Rosa.

Acesta, e preparat din plantele cele mai bune şi mai vindecătoare, este probat ca foarte escelente la **toate boalele digestive**, adecă la lipsă de apetit, răgăială cu acrimă, flatuosităţi, vărsături, dureri de stomach, cărcei de stomach şi prea îngreunarea lui cu bucate, flegmă, hemoroide, boale femeieşti, ipohondrie, melancolie (în urma conturbaţiunii digestiunii); acesta improspătează întreaga activitate a misturii, produce sânge curat şi sănătos şi redă corpului bolnav puterea şi sănătatea de mai înainte. În urma acestei însuşiri escelente, acesta a devenit un medicament de casă sigur şi probat popular, dobândind o întindere universală.

1 sticlă 50 cruceri, o sticlă dublă 1 fl. v. a.

Mii de scrisori de recunoştinţă stau la dispoziţie. Balsamul la cereri francate se trimite în toate direcţiile pentru plata prin mandate postale.

Pentru de a depărta falsitatea

fac pe toţi băgători de seamă la aceea, că fie-care sticlă pregătită de mine după prescrierea originală.

Balsamul de viaţă al Drului Rosa

pe o parte e imprimată în sticlă cu firma mea şi cu legala lipire a marcei (vultur cu literele „DR. R.“ în scutul de piept) — pe partea diametral opusă însă cu decoraţiuni puse una lângă alta, şi prin mijlocirea unui dop de metal, pe care se află împreunată marca, se astupă. Sticlele sunt învălitate în anunţurile de întrebuinţare. Pachetarea se face în carton vînăt, care e scris pe părţile longitudinale cu

„*Balsamul de Viaţă al Drului Rosa*“

din farmacia „la vulturul negru“ a lui **B. Fragner, Prag Nr. 205—III**, şi e în limba germană, boemă, maghiară şi francesă, ear muchile sunt proveđute cu chipurile legale ale marcelor.

Ori-ce preparat lipsit bater numai în parte de vr'unul din lucrurile espuse, să se considere de fals.

În original se află: **Balsamul de viaţă al Drului Rosa în principalul depot al fabricantului B. Fragner,**

apotecă la Vulturul negru, în Praga, cornul dela Spornergasse 205—III şi în depozitele mai jos însemnate Sibiu: Karl Müller, apotecar, W. F. Morscher, apotecar; — Cluj: Johann Wolff, apotecar, Nicolau Székely, apotecar, Adolf Valentini, apotecar; — Braşov: Eduard Kugler, apotecar; — Torda: Gabriel Wolff & Sohn, apotecar.

Toate apotecele din Austria, au în deposit acest balsam de viaţă.

Tot acolo se află:

Alifia de casă universală din Praga.

Mijloc sigur şi probat pentru vindecarea tuturor inflamaţiilor, vânilor şi umflăturilor.

Acesta se întrebuinţează cu succes sigur la *inflamarea, oprirea laptelui şi împietirea pieptului femeilor la înfărcarea copiilor*; la abscese, umflături sanquillare, beşiuce purioase, la umflăturile unghiilor, la așa numitul vierme la deget, la petrificaţiuni, umflături de ghinduri, la perios, la umflături reumatice, inflamaţiuni cronice la gleznele picioarelor, la scinteli, la asudarea picioarelor şi ochiuri (bătăituri), la mâni crepate, la umflături provenite din împunsătura insectelor, la răni purioase, rac, aprinderea periosului etc.

Toate inflamaţiunile, petrificaţiunile şi umflăturile se vindecă în timpul cel mai scurt; dacă rana are deja materie în timp scurt se vindecă după ce s'a tras toată aceea materie.

O doză mică 25 cr., una mare 35 cr.

Prevenire!

Trăg'nd atenţiunea, că acest mijloc de cură se imitează adese ori şi în diferite moduri, me ved obligat a face pe toţi atenţi, că ceastă alifia de casă din Praga după adevăratul original n u mai eu singur o produc şi că se află umplută în dose galbene de metal, care pe capac are depusă marca aceasta pe lângă aceea încă scris cu negru „Alifia de casă universală“ din Praga B. Fragner, farmacia „vulturul negru“ Praga Nr. 205—III în limba germană şi boemă. — Dosele se învăluie în hartie roşie, care arată întrebuinţarea (în 9 limbi) şi e proveđută în carton vînăt pe care afară de marcă se află pe partea de deasupra imprimat Alifia de casă universală din Praga etc. în limba germană şi boemă.

De cumva P. T. cumpărătoriu va afla altă împachietare a doselor de cât, care e descrisă, preparatul să se privească de fals şi să se retrimite.

Balsam de auđ.

Cunoscut ca mijlocul cel mai nimerit şi mai eficace pentru vindecarea auđului greu şi dobândirea auđului perdut de tot.

O sticluţă 1 fl. v. a.

[1528] 7-20